

Για πρώτη, ίσως, φορά στην μεταπολεμική περίοδο η Ελλάδα αναμετρείται με τόσες πολλές ιστορικές προκλήσεις και ευκαιρίες. Για να ανταποκριθεί σε αυτές, η χώρα μας πρέπει να επιτύχει ταυτόχρονα και αξιόπιστα τέσσερις στρατηγικούς στόχους:

1. Να συμμετάσχει ισότιμα και δυναμικά στην εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια κατεύθυνση οικονομικής, πολιτικής και αμυντικής ολοκλήρωσης που θα επιτρέψει στην Ευρώπη να διαδραματίσει τον δικό της ξεχωριστό και ενιαίο ρόλο στην διεθνή σκηνή.
2. Να πρωταγωνιστήσει στο νέο γεωπολιτικό περιβάλλον που διαμορφώνεται στα Βαλκάνια και την Μεσόγειο με πρωτοβουλίες που θέτουν τα θεμέλια μιας νέας εποχής ειρήνης, ασφάλειας, συνεργασίας και ευημερίας για όλους τους λαούς της περιοχής.
3. Να επιταχύνει τον εκσυγχρονισμό και την ταχύρυθμη ανάπτυξη της οικονομίας, με την προσέλκυση νέων επενδύσεων, την βελτίωση των υποδομών, την τεχνολογική προσαρμογή των επιχειρήσεων και την εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού, ώστε η χώρα μας να μπορέσει να εισέλθει σε μια νέα εποχή απασχόλησης, ευημερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης.
4. Να οικοδομήσει ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος, το οποίο θα φροντίζει συστηματικά για τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα με οικονομική στήριξη, εκπαίδευση και αρωγή. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να καταπολεμήσουμε την περιθωριοποίηση, να αποφύγουμε την αδυσώπητη απειλή της διάσπασης της συνοχής της κοινωνίας και να αξιοποιήσουμε όλο το δυναμικό της κοινωνίας μας, δίνοντας την ευκαιρία να συμμετάσχει στην απασχόληση, την παιδεία,

- Δημεσίωση
- Βασιλιά
- Οικονομική
- Οικονομική

την περίθαλψη και σε όλα τα βασικά κοινωνικά αγαθά ενός σύγχρονου κράτους.

Καθένας από αυτούς τους στόχους έχει ξεχωριστή σημασία για το μέλλον της χώρας μας. Καθένας ξεδιπλώνει μια μεγάλη ιστορική ευκαιρία για την Ελλάδα. Πρέπει να επιτύχουμε συγχρόνως όλους τους στόχους σ' ένα ορατό ορίζοντα μέχρι το 2000. Διαφορετικά όχι μόνο οι ιστορικές ευκαιρίες δεν θα αξιοποιηθούν, αλλά η απώλεια τους θα μας οδηγήσει σε μια διαδικασία περιθωριοποίησης στην διεθνή σκηνή, οικονομικής στασιμότητας και κοινωνικών εντάσεων στο εσωτερικό μέτωπο. Οι συνέπειες της υστέρησης θα είναι πολλές:

- α. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η μια χώρα μετά την άλλη θέτει ως ύψιστη προτεραιότητα την επιτάχυνση της θεσμικής και οικονομικής προσαρμογής, ώστε να συμμετάσχει το ταχύτερο δυνατόν στο ενιαίο νόμισμα, την κοινή πολιτική ασφάλειας και την νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα που δημιουργείται. Εάν μια χώρα δεν μπορέσει να προσαρμοστεί και να συμμετάσχει έγκαιρα στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, δεν θα καθυστερήσει απλώς στην αξιοποίηση των ωφελημάτων, αλλά θα κινδυνεύσει να αποκοπεί από τις εξελίξεις και τα κέντρα αποφάσεων. Βαθμιαία θα μεταπέσει στην κατηγορία των νεοεισερχόμενων κρατών-μελών με αβέβαιες πλέον τις όποιες προοπτικές εξέλιξης και με κίνδυνο απώλειας όσων κατακτήθηκαν επίτιμα από την ένταξη μέχρι σήμερα.

Ανεξάρτητα από την τελική μορφή που θα λάβουν τα κριτήρια και οι όροι συμμετοχής ενός κράτους στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση το 1998, η χώρα μας πρέπει εγκαίρως να ολοκληρώσει την προετοιμασία της ώστε να συμμετάσχει ισότιμα αν όχι με τον πρώτο τουλάχιστον με τον δεύτερο κύκλο χωρών που θα ακολουθήσει λίγα χρόνια αργότερα. Όσο μεγαλύτερη αποφασιστικότητα δείξουμε στην εκπλήρωση αυτού του στόχου, τόσο περισσότερη επιρροή θα

μπορούμε να ασκήσουμε και την τελική διαπραγμάτευση της Διακυβερνητικής Διάσκεψης.

Η Διακυβερνητική Διάσκεψη για την αναμόρφωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμπυκνώνει καίρια στρατηγικά ζητήματα για το μέλλον της Ελλάδας στην Ευρώπη:

- Ποια για παράδειγμα θα είναι η θεσμική θέση της Ελλάδας στο νέο ευρωπαϊκό οικοδόμημα, και πώς θα διασφαλισθεί η ισότιμη συμμετοχή της σε πρωτοβουλίες ευρωπαϊκής εμβέλειας;

Τα ζητήματα αυτά καλούμαστε να τα απαντήσουμε, να τα διαπραγματευτούμε, να τα διεκδικήσουμε. Στην διαπραγμάτευση αυτή θα κριθούν καθοριστικά ζητήματα για την εξέλιξή μας ως κράτος και ως κοινωνία τον 21^ο αιώνα. Πρέπει να βρεθούμε έτοιμοι και αποφασισμένοι να εξασφαλίσουμε τα εθνικά μας συμφέροντα και, σε συνεργασία με άλλες ευρωπαϊκές δυνάμεις, να προωθήσουμε το δικό μας όραμα για την κοινωνία που θέλουμε.

- β. Στην ευρύτερη περιοχή που μας περιβάλλει είναι πλέον επιτακτική ανάγκη η ανάληψη δραστηρίων πρωτοβουλιών για την παγίωση της ειρήνης, την προώθηση της ισότιμης συνεργασίας και την επαλήθευση των προσδοκιών για περισσότερη ελευθερία και ευημερία των λαών. Η χώρα μας πρέπει όχι στο απώτερο, αλλά στο εγγύς μέλλον να γίνει κέντρο αναφοράς και πρωτοβουλιών αυτής της διαδικασίας.

Εάν δεν επιτύχει σε αυτό τον στόχο, δεν θα χάσει μόνο την ευκαιρία να επανενώσει το παρόν με το παρελθόν της δημιουργικής και ειρηνικής παρουσίας του ελληνισμού στα Βαλκάνια, την Ανατολική Ευρώπη και την ΝΑ Μεσόγειο. Δεν θα χάσει μόνο τις ευκαιρίες για νέες οικονομικές δραστηριότητες, συνεργασίες και επενδύσεις. Αλλά

X θα υποστεί και τις συνέπειες από την απώλεια των ιστορικών αυτών ευκαιριών για όλη την περιοχή. Γιατί αν η Ελλάδα είναι απύσχα από την διαδικασία ειρήνευσης, ανάπτυξης και πρωτοβουλιών, τότε θα υπάρξουν άλλες επιρροές, θα αναπτυχθούν άλλες δυναμικές, που ίσως είναι αντίθετες στα εθνικά μας συμφέροντα και υπονομεύουν και τις αξίες πάνω στις οποίες στηρίζεται και οικοδομείται ο πολιτισμός της σύγχρονης διεθνούς κοινωνίας.

Τον κίνδυνο αυτό τον βιώνουμε άλλωστε καθημερινά από την συστηματική έξαρση της τουρκικής επιθετικότητας.

Εισερχόμαστε σε μια νέα φάση των Ελληνοτουρκικών σχέσεων, όπου η αποφασιστικότητα μαζί με την σύνεση, η αμυντική εγρήγορση μαζί με την διπλωματική πρωτοβουλία και η συντονισμένη ανάπτυξη πολιτικών σε όλα τα επίπεδα συγκροτούν την αποτρεπτική ικανότητα της Ελλάδας κατά της Τουρκίας. Η επιτυχία αυτής της πολιτικής θα καθοριστεί όμως σε μεγάλο βαθμό και από την συνολική ικανότητα της χώρας να επιλύσει έγκαιρα τα εσωτερικά της προβλήματα και να διαδραματίσει ένα νέο ισχυρό ρόλο στην ευρωπαϊκή και διεθνή σκηνή.

- Υ. Το ίδιο επιτακτική είναι η ανάγκη εκσυγχρονισμού της οικονομίας και της κοινωνίας μας. Εάν υστερήσουμε, δεν θα αποκοπούμε μόνο από την ευρωπαϊκή ενοποίηση, αλλά θα βρεθούμε χωρίς αξιοπιστία και άνετοιμοι για τον ιστορικό μας ρόλο στα Βαλκάνια και την Μεσόγειο. Θα έχουμε χάσει την εμπιστοσύνη στις ικανότητές μας να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα και να κινητοποιούμε τις δυνάμεις του έθνους για να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον σε μας και τα παιδιά μας. Εδώ θα κριθεί το στοίχημα της νέας εθνικής μας αυτοπεποίθησης, εδώ θα φανεί και το περιεχόμενο της εθνικής μας περηφάνιας και δημιουργικότητας.

* * *

Είναι αναμφισβήτητη πλέον αλήθεια ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέτυχε τα τελευταία τρία χρόνια σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση των στόχων που ανέφερα.

150.000

Πρώτα από όλα στην σταθεροποίηση και ανάπτυξη της οικονομίας. Η σταθεροποίηση της οικονομίας με την δραστική μείωση των ελλειμμάτων, την συναλλαγματική σταθερότητα και την πτώση του πληθωρισμού στο χαμηλότερο επίπεδο της τελευταίας εικοσαετίας αποτελεί ένα μεγάλο επίτευγμα της κυβέρνησής μας. Επίτευγμα που γίνεται ακόμα σημαντικότερο, αν λάβει κανείς υπόψη του ότι έγινε ταυτόχρονα με την ανάπτυξη της οικονομίας, την άνοδο των πραγματικών αμοιβών, των εργαζομένων, την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, την σημαντική αύξηση της απασχόλησης. Την οικοδόμηση ενός σύγχρονου κράτους πρόνοιας. Την εκτέλεση μεγάλων έργων και υποδομών. Την αποκέντρωση, την δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών. Έχουμε ήδη εκπληρώσει μεγάλο μέρος από την προσαρμογή που απαιτείται για την συμμετοχή μας στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα.

Η σταθερή πορεία της οικονομίας και η στερεή προοπτική της ανάπτυξης που έχουμε θεμελιώσει έχουν διαμορφώσει ένα κλίμα εμπιστοσύνης στους παραγωγικούς φορείς και τους επενδυτές, που με τη σειρά του συμβάλλει ακόμα περισσότερο στην συνέχιση και την επιτυχία της οικονομικής μας πολιτικής χωρίς αιφνιδιασμούς, χωρίς την ανάγκη νεοφιλελεύθερων πειραματισμών, αλλά με γνώμονα την αύξηση της ευημερίας, της αποτελεσματικότητας και της κοινωνικής συνοχής.

ΚΤΙΓ-Το μεγαλύτερο πρόγραμμα εργαζομένων ο σοφιστής

Δημιουργήσαμε νέους θεσμούς για μεγαλύτερη διαφάνεια στον δημόσιο βίο, για τον έλεγχο των μεγάλων συμφερόντων, την πάταξη της διαφθοράς και την επιβολή της αξιοκρατίας.

Κοινωνική οικονομία (ΕΙΛΑΣ)
Τι κάνουμε

Κοινωνική Πολιτική (Τι υάναμε) ΕΚΑΕ

Η Ελλάδα άρχισε να αποκτά ένα νέο και σημαντικό ρόλο στην διεθνή σκηνή. Αντιστρέψαμε μια τακτική περιχαράκωσης, και υιοθετήσαμε μια στρατηγική ενεργού παρουσίας, συμμετοχής σε διεθνή κέντρα αποφάσεων και ανάληψης πρωτοβουλιών. Κινητοποιούμε τα ερείσματά μας στην διεθνή σκηνή. Διαμορφώνουμε και αναπτύσσουμε πολιτική σε όλα τα επίπεδα: στον Ευρωπαϊκό χώρο, τις Ελληνοαμερικανικές σχέσεις, τα Βαλκάνια και τη Μεσόγειο.

Πετύχαμε την διεθνή αποδοχή των ελληνικών θέσεων έναντι της τουρκικής επιθετικότητας και βαρβαρότητας. Συνεισφέραμε σημαντικά στην ειρηνευτική διαδικασία στα Βαλκάνια και ανοίγουμε νέους δρόμους οικονομικής και πολιτικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών.

Συμμετέχουμε ενεργά στην μεγάλη διαπραγμάτευση της Διακυβερνητικής Διάσκεψης. Αναδεικνύουμε την Ελλάδα σε παράγοντα σταθερότητας και δημιουργίας. Βάζουμε τα θεμέλια μιας νέας ισχυρής Ελλάδας.

Τα βήματα που έχουν γίνει σε όλους αυτούς τους τομείς είναι πολλά και σημαντικά. Όμως, το μέλλον της χώρας έχει μεγάλες απαιτήσεις και τα βήματα δεν αρκούν. Χρειάζονται άλματα.

Αυτή είναι σήμερα η μεγάλη πρόκληση για την πατρίδα μας. Για να την φέρουμε σε πέρας, πρέπει ως κυβέρνηση να μπορούμε να χαράξουμε και να εφαρμόσουμε μια μακροχρόνια πολιτική χωρίς βραχυχρόνιους περιορισμούς και εθνικά ανώφελους περισπασμούς.